

Forslag

til

Lov om ændring af lov om udøvelse af lægegerning.

Fremsat den 29. januar 1976 af *indenrigsministeren*.

§ 1.

I lov om udøvelse af lægegerning, jfr. lov- bekendtgørelse nr. 197 af 14. maj 1970, fore- tages følgende ændringer:

1. § 1 affattes således:

„§ 1. Ret til at udøve lægegerning og betegne sig som læge har kun den, der har modtaget autorisation eller i øvrigt har adgang til at udøve lægegerning i henhold til §§ 2, 3 og 3 a.“

2. § 2, stk. 1, 2. pkt., ophæves.

3. § 2, stk. 4, affattes således:

„Stk. 4. Tilladelse til selvstændigt virke som læge meddeles af sundhedsstyrelsen den læge, der har gennemgået den i stk. 5 omhandlede uddannelse eller en uddannelse, der kan sidestilles hermed.“

4. § 2, stk. 5, affattes således:

„Stk. 5. Indenrigsministeren fastsætter efter forhandling med undervisningsministeren nærmere regler for den supplerende praktiske grunduddannelse af de i stk. 1 nævnte læger med henblik på selvstændigt virke som læge. Uddannelsen skal foregå under ansættelse og have en varighed på 18 måneder.“

5. I § 3, stk. 1, udgår: „, som skibslæge“ og „amtslægen“ ændres til „embedslægeinstitutionen“.

6. § 3, stk. 2, ophæves, og i stedet indsættes:

„Stk. 2. Indenrigsministeren fastsætter regler for videreuddannelse udover den i § 2, stk. 5, nævnte uddannelse med henblik på

udøvelse af nærmere bestemte lægelige funktioner, herunder virke i almen praksis, og for anvendelse af særlige betegnelser for læger, der har gennemgået sådan uddannelse.“

7. § 3, stk. 4, ophæves, og efter § 3 indsættes som ny paragraf:

„§ 3 a. Indenrigsministeren kan fastsætte sådanne bestemmelser om udøvelse af lægegerning her i landet, som er nødvendige til gennemførelse af overenskomster om fælles nordisk arbejdsmarked for læger og direktiver vedtaget af De europæiske Fællesskaber.

Stk. 2. Sundhedsstyrelsen kan meddele personer, der i udlandet har gennemgået uddannelser, som kan sidestilles med de i § 2 nævnte uddannelser, autorisation og tilladelse til selvstændigt virke som læge her i landet. I tilladelsen kan fastsættes begrænsninger i den pågældendes udøvelse af lægegerning. Tilladelsen kan tidsbegrænses.

Stk. 3. Er autorisation som læge her i landet givet på grundlag af autorisation i et andet land, kan sundhedsstyrelsen fratage den pågældende autorisationen, dersom autorisationen i det andet land fratages ham eller på anden måde taber sin gyldighed.“

8. I § 4, stk. 1, udgår: „og fastsætter i hovedtrækkene, på hvilke vilkår sådan ret kan opnås.“

9. § 4, stk. 2, affattes således:

„Stk. 2. Indenrigsministeren fastsætter efter indstilling fra sundhedsstyrelsen nærmere regler for sammensætningen af specialistnævnet, der udnævnes for 4 år ad gangen. Indenrigsministeren udnævner efter indstilling fra sundhedsstyrelsen nævnets